

[Statsministeren]

se med den nye miljølovgivning varetages i Landbrugministeriet, men naturligvis i et tæt samarbejde med Miljøministeriet og miljøministeren.

Det er ikke det samme, når vi taler om industrien. Industriministeren udsteder jo ikke bekendtgørelser om, hvordan man i al almindelighed skal drive industrivirksomhed, hvilke produkter man skal producere, hvordan fordelingen imellem dem ude i fabriksarealerne skal være. Det er ikke den samme situation.

Og så vil jeg blot sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg synes, det er ejendommeligt at rejse det spørgsmål, om statsministeren har til hensigt at nedlægge Miljøministeriet. Naturligvis ikke – ikke et sekund! Det var der heller ingen der spurgte om regeringen havde i tankerne, da vi fremlagde vort lovforslag til første behandling. Det standpunkt, jeg redegør for i dag, er nøjagtig det samme som det standpunkt, der fremgik af miljøministerens lovforslag og bemærkningerne, da det blev forelagt her i salen til første behandling.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (SF):

Jeg synes, det er en meget kedelig situation, vi står i. For et par timer siden var Folketinget godt i gang med at gribe en alvorlig sag om røgfri miljøer an på en måde og i en form, der måtte sætte spørgsmålstegn ved, om vi selv mener, at folkestyret er et seriøst foretagende.

Nu kommer statsministeren så dagen før grundlovsdag med et udspil, som sætter et lige så alvorligt spørgsmålstegn ved, om statsministeren mener folkestyret alvorligt. Ingen herinde – ingen – betvivler, at statsministeren har retten til at rokere rundt på, hvem der skal varetage de administrative opgaver. Det gør en statsminister selvfølgelig ud fra en betragtning om, hvor det er hensigtsmæssigt at placere en administration.

I alt det, statsministeren sagde, var der imidlertid intet, der talte for, at det er mere hensigtsmæssigt at placere tilsynet med grønne marker osv. i Landbrugsministeriet. Kun én ting: ren og skær magtpolitik, baseret på det slagsmål, vi har oplevet det sidste halve år mellem Venstre som fortaler for landbruget på den ene side og miljøministeren på den anden side.

Jeg synes simpelt hen, det er uværdigt, hvis statsministeren kører med på det spil og af rene magtpolitiske årsager placerer et miljøtilsynsområde under en landbrugsminister, vel vidende, at der ikke kan argumenteres sagligt for det, vel vidende, at Folketingets flertal har tænkt sig grundigt om, inden det lavede det ændringsforslag, der placerer området, hvor det naturligt og sagligt hører hjemme.

Dorte Bennedsen (S):

Statsministeren sagde i sit sidste indlæg, at det var Folketinget, der bestemte, hvad der skulle gøres, men at det ikke var Folketinget, der bestemte, hvem der skulle udføre det. Jeg har én gang fra denne talerstol givet udtryk for, at det er vi enige i. Vi kender også grundlovens bestemmelser.

Men jeg vil godt have statsministeren til at bekræfte – det fremgik nemlig ikke helt klart af hans indlæg – at han er enig i, at det, flertallet har gjort i denne sag, ikke er grundlovsstridigt. Der lå lidt antydninger i statsministerens indlæg; derfor vil jeg gerne have en bekræftelse på, at vi intet grundlovsstridigt har gjort. Jeg ser, statsministeren nikker, og det er jeg glad for.

Vi bad om teknisk bistand for ti dage siden, eller hvornår det nu var, og sådan noget får man selvfølgelig. Hvis sagen har været så usædvanlig, som det nu lader til efter statsministerens indgriben, finder jeg det mere end ejendommeligt, at man ikke fra regeringens side på noget tidspunkt, end ikke ved anden behandling af dette forslag, har givet udtryk for det.

Statsministeren sagde, at han måtte afvente andenbehandlingen for at se, om forslaget blev vedtaget. Det fremgik klokkerent af betænkningen, at det gjorde det. Jeg ved godt, at statsministeren har gjort sig forhåbninger om, at han kunne vælte flertallet inden anden behandling, men det kunne han jo ikke. Jeg finder det overordentlig ejendommeligt, at man har tiet indtil her tre minutter før afstemningen.

Statsministeren sagde, at han ikke ville nedlægge Miljøministeriet. Det siger mig kun én ting, og det må statsministeren undskylde, men det bliver jeg altså nødt til at give udtryk for: at statsministeren ikke har forstået, hvad der er det bærende grundprincip i vo-